

[Justitsministeren.]

for, at Realkrediten i Danmark skulde blive udsat for haarde Stød.

Lovforslaget gaar ud paa, at naar der begæres Udlæg foretaget hos en Ejer af en Landbrugsejendom for forfaldne Ydelser af Laan mod Pant i Landbrugsejendommen eller andre Laan — altsaa Laan i Modsætning til Varegæld hos Købmanden eller Gæld til Haandværkere eller Gæld for Arbejdsydelser — og Skyldneren, uanset at han er solvent, ikke er i Besiddelse af det til Ydelsens Betaling fornødne Beløb, kan der, hvis det skønnes, at han trods rimelige Bestræbelser ikke har kunnet fremskaffe det fornødne Beløb i rette Tid, ved Kendelse af Fogeden gives ham Henstand med hele det skyldige Beløb eller en Del af dette. Det samme gælder med Hensyn til Ejere af Fiskerfartøjer for forfaldne Ydelser af Laan mod Pant i Fiskerfartøjet eller andre Laan, og ved Fiskerfartøj forstaaes her et Fartøj, der er forsynet med Fiskericertifikat, eller som er optaget i Fiskerfartøjsfortegnelsen i Medfør af Lov om Skibes Registrering af 1. April 1892 med Ændringer af 4. Maj 1927 og de i Henhold til disse Love udstedte Bekendtgørelser.

Naar nu en Skyldner er udsat for, at der vil blive begæret Udlæg hos ham for forfaldne Ydelser som Renter eller Afdrag paa Laan eller Laanets Hovedstol, kan han henvende sig til det Udvalg, som nu findes i hver Retskreds ifølge Akkordloven, og til dette levere en Opgørelse over samtlige sine Ejendele med Angivelse af deres Værdi samt en specificeret Angivelse af sine Gældsforpligtelser, herunder Kautions- og Vekselforpligtelser, og saa maa han afgive en Erklæring paa Ære og Samvittighed om, at han redeligt har opgivet alt, hvad han ejer, og alt, hvad han skylder. Udvalget sætter sig saa straks i Forbindelse med Fordringshaveren, og efter Forhandling med denne og med Skyldneren skønner Udvalget over, hvorvidt den, der søger Udsættelse, kan siges at være solvent. Ved Udøvelsen af dette Skøn vil der ikke blot være at tage Hensyn til, hvad vedkommendes Ejendom er værd ifølge Ejendomsskyldværdien efter den sidste Vurdering, og hvad hans Besætning er værd efter Ansættelse til Formueskat til Staten — for Fiskerfartøjers Vedkommende den sidste Taksationsværdi —, men Udvalgets Skøn skal tillige hvile paa det Kendskab, som Udvalget selv har til Egnens Ejendoms- og Besætningspriser, saaledes at man ved Vurderingen altsaa ikke henholder sig absolut til Angivelsen

til Skattevurdering, men som erfarne og med Egnens Forhold kendte Mænd kan sætte en anden Værdi, naar man mener — hvad der i Almindelighed vil være Tilfældet — at de paagældende Aktiver i Virkeligheden har en højere Værdi, end Skattevurderingen angiver.

Hvis det under Udvalgets Behandling af Sagen viser sig, at Skyldneren ligeledes savner Midler til at fyldestgøre i nær Fremtid forfaldende Ydelser udover den, der har givet Anledning til, at Sagen er blevet rejst, kan Udvalget tage Spørgsmaalet om Henstandsgivelse ogsaa med Hensyn til saadan Skyld op til Behandling. Hvis Udvalget saa skønner, at vedkommende er solvent, og at han efter Omstændighederne maa siges at have gjort alt rimeligt for at kunne betale i rette Tid, uden at det dog er lykkedes ham, gør Udvalget Indstilling til Fogeden, og Fogeden afsiger derefter Kendelse om, hvorvidt Udsættelse skal gives. Ved denne Kendelse skal der ikke alene tages Hensyn til, hvad der maatte være rimeligt og billigt overfor Skyldneren, man erkyn- diger sig tillige om Fordringshaverens Forhold og tager ogsaa Hensyn til ham. Hvis altsaa Fordringshaveren er saaledes stillet, at det vil være skæbnsvangert for ham, hvis Skyldneren faar Henstand, maa man lade være med at give Skyldneren Henstand — der skal tages billigt Hensyn saavel til Skyldnerens som til Fordringshaverens hele Stilling. Ved den Afgørelse, som Fogeden her skal træffe, bør det endvidere iagttages, at Henstand med Betalingsydelser af 1ste Prioritetslaan eller i det hele af Kreditforeningslaan kun undtagelsesvis kan indrømmes, idet man mener, at en Mand dog bør sørge for i rette Tid at faa lagt til Side, hvad han skal bruge til Betaling af de Ydelser, som han ved, at han til Terminen bliver sin 1ste Prioritet skyldig. Naar saadan Henstand er givet, fastsætter Fogeden, i hvor mange Rater fordelt paa de i Skylddokumentet angivne Terminer de skyldige Ydelser vil være at afvikle, eller, for saa vidt Afdragene angaar, om Amortisationstiden vil være at forlænge tilsvarende. Hvis Amortisationstiden f. Eks. er 30 eller 40 Aar, kan det altsaa bestemmes, at denne forlænges derved, at Erlæggelsen af den Ydelse, som nu er forfaldet, og som der gives Henstand med, skydes ud bagved alle de andre Afdrag. Hvis Afdragstiden saaledes har været 40 Aar, og der nu gives $\frac{1}{2}$ Aars Henstand, kan Afdragstiden i Virkeligheden forlænges med dette halve Aar og, hvis der gives et helt Aars Henstand, med et